

בית משפט השלום ירושלים
א 6879/07

נ. רומננקי

בבית משפט השלום בירושלים

ת.פתיחה: 11/06/07 סדר דין: רגיל
מספר ת"ה חדש: תא 18696-06/07

בעניין שבין :

1. פאח'ורי (ת.ז. מס') (
 2. פאח'ורי (קטיין) (ת.ז.)
- באמצעות אביו הטבעי ואפוטרופסו עפ"י דין התובע 1

ע"י ב"כ עוה"ד מואייד מיעארי
מרח' אל- זהראאי 2
ת.ד. 1634, ירושלים 91016
טל: 02-6262638, פקס' 02-6289109

התובעים

-נגד-

1. איגור רומננקי מ.א 72599687
2. מיכאל בן ארוש מ.א 72491848
3. רואי ברזילי מ.א 1094127
4. מדינת ישראל – משטרת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים 94152
טל: 02-6208177, פקס' 02-6222385

הנתבעים

מהות התביעה : נזיקין, נזק גוף.
סכום התביעה : עד גובה סמכות בית המשפט.

כ ת ב ת ב י ע ה

1. התובע 1, יליד 1971, תושב ירושלים, נשוי ואב ל- 3 ילדים. התובע 2 הינו בנו הטבעי של התובע 1, יליד 1993, (הוא מתגורר ביחד עם אביו בירושלים).
2. הנבעים 1-3 שירתו במועדים הרלבנטיים לתביעה זו כשוטרי מג"ב במשטרת ישראל ונטלו חלק באירוע התקיפה וההשפלה החמור שיתואר להלן.
3. הנתבעת 4, מדינת ישראל, הייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולות שוטרי מג"ב ובכללם על פעילות הנבעים 1-3 באירוע שיתואר להלן.
4. א. בתאריך 3/6/2003 בשעה 16:00 או בסמוך לכך הלך התובע 1 יחד עם בנו התובע 2 לכיוון מסגד אלאקצא לתפילה וזאת דרך שער האריות – באב אלאסבאט.
ב. בכניסה לשער עמדו שוטר כחול ו- מס' שוטרי משמר גבול. השוטר הכחול ביקש מהתובע להציג תעודת זהותו, וכשעשה זאת השוטר הכחול אמר לו בלעג "איזה פרצוף יש לך".
ג. בעקבות זאת התפתח ויכוח בין התובע 1 לשוטר אשר בסופו הכריז האחרון כי הוא רוצה לעשות חיפוש על התובע. חרף העובדה כי לא הייתה כל סיבה מוצדקת לעריכת החיפוש, הסכים התובע לערוך עליו את החיפוש בתנאי שהחיפוש יעשה בתחנה ולא ברחוב למראה עיני העוברים והשבים ובמיוחד לעיני בנו. השוטר סירב, והוא ביקש מהתובע להרחיק את הילד. התובע ביקש לדעת מדוע להרחיק את בנו והשוטר השיב "שלא יראה מה עומדים לעשות לאבא שלי". השוטרים דיברו ביניהם והשוטר הכחול ביקש משני שוטרי המג"ב לשים את פניו של התובע על הקיר. השוטר אמר "שים אותו על הקיר ואם יתנגד נגיד שתקף אותך".

ד. שני מגבניקים תפסו את התובע ודחפו את ראשו לכיוון הקיר. כתוצאה מכך, נחבל התובע בראשו בצד שמאל וכן נחבל בכתף השמאלית. פתאום, וללא כל סיבה, שוטרי המג"ב הנחיתו מכותיהם על התובע בכל חלקי גופו לרבות ובמיוחד במותן ימין ובגב.

ה. אחרי המכות הוזעקה ניידת משטרה למקום ובה היו שני חיילים. הנ"ל העבירו את התובע יחד עם בנו ו-2 שוטרי המג"ב לתחנת המשטרה בקישלה, שם נחקר התובע בחשד של תקיפת שוטר!!

ו. התובע נתן את גרסתו לחוקר, אך הנ"ל, משום מה, רשם גרסתו של התובע באופן חלקי בלבד ונמנע מלרשום את כל דבריו. כשנשאל החוקר מדוע הוא אינו רושם את כל דברי התובע, הוא טען שהוא כותב רק דברים הקשורים לעניין תקיפת השוטר ותו לא. בסוף החקירה נתבקש התובע לחתום על טופס ההודעה אך הנ"ל סירב מאחר והיא אינה משקפת נכונה את גרסתו. החוקר "התעצבן" והחל לקלל את התובע על לא עוול בכפו.

ז. כמו כן, נתבקש התובע לחתום על ערובה אישית כדי שישוחרר הביתה. הנ"ל חתם על הערובה, קיבל את תעודת זהותו בחזרה ועזב יחד עם בנו את התחנה.

ח. לפי שיצא התובע את התחנה, הוא ביקש את שמותיהם של כל המעורבים באירוע, אך חוקר התחנה מסר לו רק את שמו של אחד משוטרי המג"ב (להלן הנתבע 2) ללא מספר אישי.

ט. התובע פנה למקום האירוע על מנת לקבל את פרטיהם של שאר אנשי הביטחון שהיו מעורבים באירוע. שני שוטרי המג"ב שהשתתפו בהכאתו מסרו לו את פרטיהם (להלן הנתבעים 1-2) והשוטר הכחול סירב תחילה לתת לו פרטים אך לבסוף הוא מסר לו את שמו ומספר אישי כמפורט לעיל (להלן הנתבע 3).

5. עקב ובגין האירוע שלעיל, נחבל התובע ברוב חלקי גופו, והוא החל לסבול מכאבים עזים בעיקר בראשו, בכתף, בגבו ובמותן. לא זו בלבד, התובע נפגע קשות בנפשו בעקבות הפגיעה החמורה בכבודו והשפלתו מול עיני העוברים והשבים בעיקר בנו הקטין.

6. כמו כן, עקב ובגין האירוע החמור שלעיל, החל התובע 2 לסבול מהתקפי חרדה, וכן מהפרעות נפשיות שונות המתבטאות בחוסר שינה, דיכאון, אי שליטה בצרכים אישיים ועוד.

7. עקב ובגין האירוע שלעיל, התובע הובהל יחד עם בנו אל מרפאת קופת חולים כללית לקבלת טיפול רפואי ראשוני.

הטיפול בתלונתו של התובע:

8. ביום 22/6/2003, הגיש התובע, באמצעות המוקד להגנת הפרט, תלונה אל המחלקה לחקירות שוטרים ודרש לחקור את הנושא ולהעמיד לדין המעורבים באירוע החמור לעיל.

העתק התלונה שלעיל רצ"ב כנספח א'.

9. לאור חלוף זמן רב ללא קבלת תשובה כלשהיא, פנה המוקד להגנת הפרט ביום 29/7/03 אל המחלקה לחקירות שוטרים בתזכורת, וביום 7/8/03 התקבלה תשובת מח"ש לפיה התיק עדיין בחקירה.

העתק התזכורת רצ"ב כנספח ב', ותשובת מח"ש רצ"ב כנספח ג'.

10. ביום 10/9/03 ביקשו ממח"ש להזמין את התובע לצורך מתן עדות, וביום 29/9/03 הנ"ל הגיש את עדותו כמבוקש.

העתק ההזמנה רצ"ב כנספח ד'.

11. ביום 18/12/03 ו- 29/12/03 פנה המוקד להגנת הפרט אל מח"ש בבקשה לקבלת עדכון בדבר תוצאות החקירה.

העתק הפניות שלעיל רצ"ב כנספים ה' ו- ו'.

12. ביום 5/2/04 התקבלה תשובת מח"ש לפיה הוחלט לסגור את התיק ולא להמשיך בחקירה משיקולי עניין ציבורי!!!

העתק התשובה שלעיל רצ"ב כנספח ז'.

13. בעקבות תשובת מח"ש שלעיל, פנו מהמוקד להגנת הפרט ביום 19/2/04 בבקשה לצילום התיק, ולאחר תיאום עם משרדי מח"ש צולם חומר החקירה.

העתק תיק מח"ש רצ"ב כנספח ח'.

14. לאחר סגירת התיק, ובעקבות קבלת חומר החקירה, הוגש ע"י המוקד להגנת הפרט ערר ליועץ המשפטי לממשלה כנגד ההחלטה, וביום 31/5/04 התקבלה תשובת היועמ"ש לפיה הוחלט לפתוח את התיק מחדש.

העתק הערר רצ"ב כנספח ט', וכן העתק תשובת היועמ"ש רצ"ב כנספח י'.

15. בעקבות הגשת הערר ופתיחת התיק מחדש, הומלץ בסופו של דבר להעמיד את השוטר המעורב באירוע לדין משמעתי, כמפורט בתשובת מח"ש מיום 28/11/04.

העתק תשובת מח"ש שלעיל רצ"ב כנספח יא'.

16. ממזכירות בית הדין המשמעתי נמסר, כי הנתבע 3 הואשם בהליך משמעתי בגין שימוש לרעה בכוח המשרה, אולם עד לכתיבת שורות אלה טרם נודע לתובע ו/או למי מטעמו דבר בנוגע לתוצאות ההליך המשמעתי ו/או האם ננקטו נגד השוטר הליכים כלשהם.

עילות התביעה

תקיפה והשפלה

17. תקיפה והשפלה ע"י הנתבעים מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין {נוסח חדש}, תשכ"ח 1968,

18. הנתבעת מס' 4 אחראית באחריות שילוחית לתקיפה שביצעו הנבעים בהיותם שלוחיה ו/או הפועלים מטעמה שכן אשררה אותם בדיעבד עת נמנעה מלהעמיד את הנתבעים לדין, כמו כן אחראית היא באחריות שילוחית לרשלנותם.

הפרת חובות חקוקות

19. בנוסף יטענו התובעים, כי הנתבעים הפרו חובות חקוקות כמפורט להלן, אשר נועדו לפי מובנן להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע וכי מפרת חובות אלו גרמה לנזקים להם טוען התובע.

הנתבעים הפרו את החובות החקוקות הבאות :

- א. סעיפים 4 ו-11 לחוק יסוד : כבוד האדם וחירותו, האוסרים על פגיעה בגופו ובכבודו של האדם ומחייבים את כל רשויות המדינה, ובכלל זה המשטרה והנבטים כשוטרי משטרת ישראל, לכבד זכויות אלו ולהגן עליהן.
- ב. סעיף 180(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן החוק), המחייב כל עובד ציבור, לרבות שוטר שלא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אדם תוך שימוש לרעה בסמכותו.
- ג. סעיפים 379, 380 ו-382(א) לחוק האוסרים תקיפה ותקיפה בנסיבות מחמירות.
- ד. סעיף 2 לתוספת השנייה לפקודת המשטרה {נוסח חדש}, תשל"א-1971 (הלך התוספת השנייה), הדין בהתרשלות במילוי תפקיד.
- ה. סעיף 3 לתוספת השנייה, הדין בהתנהגות שאינה הולמת שוטר.
- ו. סעיף 19(א) לתוספת השנייה, הדין בשימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד בניגוד לפקודות משטרת ישראל.
- ז. סעיף 1 לתוספת השנייה, הדין באי מילוי הוראה מהוראות פקודות משטרת ישראל.

רשלנות

20. בנוסף יטענו התובעים, כי הנתבעים 1-3 התרשלו בביצוע משימתם וכי התרשלותם התבטאה במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- א. היכו את התובע 1 והתעללו בו ללא כל סיבה ו/או הצדק שבדין.
- ב. הפעילו מידת כוח מוגזמת ובלתי סבירה בנסיבות העניין כנגד התובעים.
- ג. עיכבו את התובע 1 למשך זמן לא סביר, שלא לצורך ובניגוד לדין.
- ד. לו השתמשו במיומנות שרכשו במסגרת הכשרתם המשטרה לשם ביצוע בדיקה עניינית ויעילה של זהות התובע.
- ה. התנהגו ופעלו בניגוד להתנהגות שניתן לצפות מכוחות משטרה סבירים ונבונים באותן נסיבות.
21. התובעים יטענו, כי הנתבעת 4 אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיהם ו/או מחדליהם דלעיל של הנתבעים 1-3, בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או ידה הארוכה ו/או הפועלים מטעמה.
22. בנוסף או לחילופין יטענו התובעים, כי הנתבעת 4 אחראית באחריות ישירה לנוזקים שנגרמו לו עקב רשלנותה, המתבטאת במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. לא וידאה כי הנתבעים, המסורים להשגחתה ופועלים מטעמה, יודעים ושומרים על הוראות המפק"ל ו/או הוראות כל דין.
- ב. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של אנשי כוחות הביטחון, בכללם הנתבעים.
- ג. לא עשתה כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות כדי למנוע את האירוע ונזקיו.

ד. לא צפתה, למרות שהייתה יכולה וצריכה לצפות, את האירוע ו/או את השתכסות העניינים שגרמה לאירוע.

ה. הפנתה כוח בלתי מיומן ו/או בלתי מתאים לביצוע פעולות שיטור.

ו. לא מילאה את חובותיה ע"פ דין לדאוג לביטחון תושבי האזור.

נזקי התובעים:

23. כתוצאה ממעשי הנתבעים המתוארים לעיל נפגע התובע 1 בעיקר בראשו מצד שמאל וכן נחבל בכתף השמאלית ולרבות ובמיוחד במותן ימין ובגב. כאבי התובע היו קשים מנשוא בגב. התובע נאלץ להיעדר מעבודתו לתקופה ארוכה שבמהלכה הוא סבל מהפסד הכנסה ניכר.

24. כמו כן, עקב ובגין האירוע שלעיל סבל התובע 2 מפגיעה נפשית חמורה המתבטאת בהתקפי חרדה, דיכאון, אי שליטה בצרכים אישיים, חוסר שינה ... ועוד הפרעות נפשיות שונות. הנ"ל נאלץ להיער מבית ספרו לתקופה ארוכה אשר פגעה רבות בהשיגיו.

25. התובע 2 גילה עד לאירוע סימני התפתחות מרשימים אולם בעקבות האירוע נשוא התיק מצבו של הנ"ל התדרדר והוא סובל, בין היתר, מהפרעות בהתפתחות וממצב נפשי ירוד.

26. זאת ועוד, עקב ובגין האירוע שלעיל סבלו התובעים מפגיעה חמורה בל תתואר בכבודם ובנפשם, זאת בעקבות רגשי ההשפלה, חוסר האונים, הפחד וההפקר שהם חשו במהלך האירוע ולאחריו.

27. עקב ובגין האירוע שלעיל פנו התובעים לקבלת טיפולים רפואיים ונפשיים, והם צפויים להמשיך בהם לאור המוגבלויות שהם ממשיכים לסבול מהם עד עצם היום הזה.

28. זאת ועוד, התובעים נאלצו להיעזר בשירותי בני משפחתם לעתים קרובות ומעל הנדרש.

29. להלן נזקי התובעים בגינם זכאים הם לפיצוי מהנתבעים:

נזק מיוחד

א. הפסד השתכרות בעבר	50,000 ש"ח
ב. עזרת בני משפחה	20,000 ש"ח
ג. טיפולים רפואיים, נסיעות לטיפולים ותרופות	30,000 ש"ח

נזק כללי

הפסד השתכרות האב בעתיד
הפסד השתכרות התובע 2 בעתיד
כאב וסבל

30. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.

31. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם ביחד ולחוד לשלם לתובעים מלוא נזקיו כמפורט לעיל וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות המשפט, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מאירוע ועד התשלום בפועל
ירושלים, היום ה _____ לחודש יוני, 2007

מואייד מיעאר, עו"ד
ב"כ התובעים